

Ἐν ὅσῳ αἰσθανόμεθα,
ἐνθέρμως θὰ εὐχώμεθα,
τῶν βασιλίδων κορωνίς,
πρὸς ἀρρώγην καὶ κλέος μας,
μετὰ τοῦ Βασιλέως μας
συζῶσα, νὰ εὐδαιμονῇς.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μελ. δ. Glover (Charity), B, ἀρ. 36

Γῇ ἡρώων, γῇ μαρτύρων,
Βασιλεῦ, Σὲ προσκαλεῖ.
Ἄς δεχθῇ τὸ θεῖον μύρον
ἡ σεπτὴ Σου κεφαλὴ.

Λάβε στέμμ' ἀρχαίου κλέους,
στέμμ' ἀκτίνων φαιινῶν.
Ἦ σκιὰ τοῦ Περικλέους
Σοὶ τὸ πλέκ' εἰς οὐρανόν.

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
Νίκα, θάρρει! Ἐλελεῦ!
Ἔσο νικηφόρος! Ζῆθι
τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

Ἡ ἡχώ τῶν Μαραθῶνων
 Σὲ καλεῖ, κ' ἡ Σαλαμῖς.
 Πλὴν τῆς φήμης τῶν προγόνων
 εἴμεθ' ἄξιοι κ' ἡμεῖς.

—

Ἄν ἀνίκητον τὸ δόρυ
 ἦτον τῶν Σπαρτιατῶν,
 εἶδε καὶ τὸ Ἀγινόρι
 τῶν Ἑλλήνων τὸν στρατόν.

—

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
 Νίκα, θάρρει! Ἑλελεῦ!
 Ἔσο νικηφόρος! Ζῆθι
 τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

—

Ἐρχεσαι, καὶ ἀνατέλλει
 ἔαρ εἰς τὸν Παρνασσόν,
 καὶ Σὲ ψάλλουσι τὰ μέλη
 κ' αἰ κιθάραι τῶν Μουσῶν.

—

Σὲ ἀσπάζεται γελῶσα
 σοφῆς σμίλης καλλονή,
 κ' εὐφημοῦσά Σε, ἡ γλῶσσα
 τῶν Θεῶν Σὲ προσφωνεῖ.

—

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
 Νίκα, θάρρει! Ἑλελεῦ!
 Ἔσο νικηφόρος! Ζῆθι
 τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

—

Εἰς τὴν χώραν τοῦ μεγάλου,
 Τοῦ καλοῦ, τοῦ εὐκλεοῦς,
 ἔλθε, αὔξησον δι' ἄλλου
 τὰ μνημεῖα τῆς Κλειοῦς.

—

Κάταξον μακρὰν σκοπέλων
 τὴν Ἑλλάδα προσελθὼν,
 ὅτι Σὸν τὸ μέγα μέλλον,
 Σὸν τὸ μέγα παρελθόν.

—

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
 Νίκα, θάρρει! Ἐλελεῦ!
 Ἔσο νικηφόρος! Ζῆθι
 τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

—

Χώρα εὐκλεῆς δουλεύει,
 θρήνους χύνουσ' οἱ λαοί·
 ἀλλ' ὁ οὐρανὸς κωφεύει,
 καὶ ἡ γῆ δὲν ἐλεεῖ.

—

Ἔστω· ψώμισμα ἐλέους
 ἔθνη δὲν ἐλευθεροῖ.
 Μόνον εἰς υἱοὺς γενναίους
 ἢ Ἑλλάς κ' εἰς Σὲ θάρρει.

—

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
 Νίκα, θάρρει! Ἐλελεῦ!
 Ἔσο νικηφόρος! Ζῆθι
 τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

—

Εἰς τῆς δόξης μας τ' ἀρχαῖα
στάδια ὡς ἀναστῆς,
ἔσται λόφος καὶ σημαία,
βράχος καὶ πολεμιστής.

—

Λάβαρον κρατῶν Σοὶ χρίει
ἄγγελος τὴν κεφαλὴν,
κ' ἡ ῥομφαία του δεικνύει
τὴν λαμπρὰν Ἀνατολήν.

—

Σὲ φρουροῦν Ἑλλήνων στήθη.
Νίκα, θάρρει! Ἐλελεῦ!
Ἔσο τροπαιοῦχος! Ζῆθι
τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῦ!

